

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2024 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Barbara Trokowska-Stempnik

Protokolant st. sekr. sądowy Anna Pachniewska

po rozpoznaniu w dniu 10 kwietnia 2024 r. w Toruniu

sprawy z powództwa małoletniego J. R. (1), działającego przez matkę A. R.

przeciwko J. R. (2)

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty od pozwanego J. R. (2) na rzecz małoletniego powoda J. R. (1), z kwoty po 2000 zł (dwa tysiące złotych) miesięcznie ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 października 2019 r. w sprawie (...), do kwoty po 2600 zł (dwa tysiące sześćset złotych) miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda, tj. A. R., poczynając od dnia 26 maja 2023 roku, do dnia 10. każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 2105,20 zł (dwa tysiące sto pięć złotych dwadzieścia groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nie obciąża stron pozostałymi kosztami sądowymi, którymi obciąża Skarb Państwa,

V. wyrokowi w pkt I. nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 695/23

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 24 kwietnia 2024 roku

w sprawie o sygnaturze akt III RC 695/23

Pozwem z dnia 26 maja 2023 roku małoletni J. R. (1), działający przez matkę A. R., domagał się zasądzenia od pozwanego J. R. (2) na swoją rzecz alimentów w kwocie po 3000 zł miesięcznie, płatnych do 10. dnia każdego miesiąca z góry do rąk matki małoletniego – A. R., z ustawowymi odsetkami w płatności którejkolwiek z rat, w miejsce alimentów w kwocie po 2000 zł miesięcznie, orzeczonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 października 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt (...), poczynawszy od dnia wniesienia pozwu; oraz zwrotu kosztów sądowych według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wytoczonego powództwa wskazano, że w momencie orzekania o alimentach małoletni powód miał 6 lat i uczęszczał do przedszkola. Aktualnie ma 10 lat i jest uczniem klasy trzeciej Szkoły Podstawowej nr (...). Uczęszcza na zajęcia dodatkowe, takie jak język angielski i basen. Podziela także pasję swojego ojca w postaci wędkowania. Lubi grać na konsoli i jeździć na nartach. Ponadto jest pasjonatem klocków (...). Z uwagi na znaczący wzrost cen towarów i

usług oraz wejście małoletniego powoda w wiek intensywnego wzrostu oraz rozwoju wzrosły koszty jego utrzymania. Małoletni J. ma także wiele niezaspokojonych potrzeb: konieczność zakupu nowego roweru, odzieży narciarskiej, rolek i akcesoriów, konsoli do gier, sprzętu wędkarskiego, przeprowadzenie remontu pokoju dziecka, zakup nowych mebli do pokoju, nauka języka angielskiego, tj. przejście z zajęć grupowych na indywidualne, nauka pływania, zakup aparatu ortodontycznego, monitor do komputera. Do pozwu dołączono także tabele wykazujące miesięczny koszt utrzymania małoletniego oraz liczne faktury i paragony.

Pozwany złożył odpowiedź na pozew, w której uznał powództwo w części, tj. do kwoty 2.200 zł, a w pozostałej części domagał się oddalenia powództwa i zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. W ocenie strony pozwanej matka dziecka zawyżyła koszty jego utrzymania i nie uwzględniają zakresu opieki (średnio 12 dni w miesiącu), którą sprawuje ojciec. Pozwany podniósł ponadto, że na paragonach dołączonych do pozwu widnieją pozycje, które nie dotyczą małoletniego, np. alkohol.

Na rozprawie strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił, co następuje:

Małoletni J. R. (1) urodził się w dniu (...) w T.. Jest synem A. R. i J. R. (2).

Okoliczności bezsporne.

Wyrokiem z dnia 4 października 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) Sąd Okręgowy w Toruniu rozwiązał związek małżeński A. R. i J. R. (2) (punkt 1 wyroku). Ustalił także kontakty ojca z małoletnim J. (punkt 3 i 4 wyroku) oraz zasądził od J. R. (2) na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 2000 zł miesięcznie, płatne do 10. dnia każdego miesiąca (punkt 6).

Dowód: wyrok Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 października 2019 roku, k. 473, akta sprawy (...)

W toku postępowania rozwodowego przeprowadzono dowód z (...) Zespołu (...) (...) który ustalił, że:

- małoletni zachowuje bliskie więzi uczuciowe z obojgiem rodziców, nie wyróżniając żadnego z nich. Potrzebuje szerokiego dostępu do obojga,
- rodzice posiadają porównywalne predyspozycje opiekuńczo-wychowawcze. W czasie badania poziom urzeczywistnienia potencjału rodzicielskiego stron pozostawał wyraźnie obniżony, z uwagi na trwający między nimi konflikt. Małoletni został uwikłany w spór dorosłych, przy czym negatywne oddziaływania z tym związane wyraźniej ujawniały się po stronie matki. A. R. jako wiodący opiekun prezentowała nadmierną skłonność do forsowania swoich oczekiwań, wskazujących na mieszanie porządku małżeńskiego z rodzicielskim, ignorowania zakresu kompetencyjnego ojca oraz pomijała potrzeby dziecka odnośnie kontaktu i bliskości z tatą,
- małoletni powinien mieć szeroki dostęp do rodzica, z którym nie będzie mieszkał na co dzień.

Dowód: opinia (...) Zespołu (...) (...), k. 415-428, akta sprawy (...)

W toku sprawy rozwodowej A. R. i J. R. (2) miała miejsce sytuacja, w której matka małoletniego J. odizolowała syna od ojca na okres 2 miesięcy. Nie pozwałała wówczas na jakiegokolwiek kontakty J. R. (2) z synem.

Zgodnie z zakresem kontaktów ustalonych w wyroku rozwodowym J. R. (2) powinien zajmować się synem ok. 12 dni w miesiącu, uwzględniając uśredniony czas świąt, ferii i wakacji.

Od 26 października 2023 roku kontakty J. R. (2) z synem nie odbywają się. Przed Sądem Rejonowym w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich toczy się sprawa o wykonanie orzeczenia o kontaktach pod sygnaturą (...)z wniosku J. R. (2).

Dowód: okoliczności bezsporne; wniosek z dnia 6 grudnia 2023 roku, k. 4-9, akta sprawy I. N. (...); nadto: przesłuchanie świadka S. R. na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2024 roku, k. 1202-1202v, 00:05:47-00:25:49.

W toku postępowania rozwodowego A. R. podnosiła, że utrzymanie syna kosztuje sporo i kwota 2000 zł będzie częściowo zaspokajała potrzeby małoletniego. J. R. (2) twierdził z kolei, że w jego ocenie z kwoty tej powinno jeszcze coś zostać. Przyznał jednak, że poza alimentami wydaje na dziecko dodatkowe kwoty (250-300 zł). Oświadczył również, że będzie pokrywał dodatkowe koszty związane z utrzymaniem syna.

Dowód: przesłuchanie A. R. i J. R. (2) na rozprawie w dniu 1 października 2019 roku, k. 470v-471, akta sprawy (...).

W momencie rozstrzygnięcia o obowiązku alimentacyjnym J. R. (2) wobec syna J. R. (1) miał 6 lat i chodził do przedszkola. Aktualnie ma ukończone 11 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej.

J. R. (1) mieszka razem z matką w mieszkaniu na ul. (...) w T.. Z tytułu opłat mieszkaniowych, w części przypadającej na małoletniego, uiszczana jest kwota 948 zł miesięcznie. J. R. (1) ma wykupione obiady w szkole, jednak nie chce ich jeść i żywi się w domu. Małoletni powód ma także kupowane środki czystości i środki higieniczne. Często ma wymieniane szczoteczki do zębów. J. R. (1) jest w etapie intensywnego wzrostu, a zatem często wymieniana jest jego garderoba. Wydatki szkolne wynoszą miesięcznie ok. 120 zł. J. R. (1) pozostaje pod opieką stomatologa, ortodonta i alergologa, a koszty z tym związane, uwzględniając zakup leków, wynoszą ok. 600 zł miesięcznie. Małoletni powód uczęszcza na wizyty do psychologa, z czym związane są wydatki w kwocie 600 zł miesięcznie. J. R. (1) otrzymuje także kieszonkowe w kwocie 150 zł miesięcznie. Jest zapraszany na urodziny do znajomych, co wiąże się także z wydatkami na prezenty. Małoletni powód ma indywidualne lekcje języka angielskiego, z czym związany jest wydatek w kwocie 320 zł miesięcznie. J. R. (1) chodzi także do muzeum, do zoo, do wesołego miasteczka, do parku rozrywki, do kina, teatru, restauracji. Ma kupowane także zabawki i inne akcesoria np. hulajnogę czy tablet.

J. R. (1) wyjeżdża na wakacje i na ferie, jeśli środki finansowe są wystarczające. Lubi wędkować i jeździć na nartach. Potrzebny jest remont zajmowanego przez niego pokoju i zakup aparatu ortodontycznego. Zachodzi także potrzeba zakupu m.in. nowego roweru, sprzętu narciarskiego, odzieży narciarskiej, sprzętu wędkarskiego.

A. R. pobiera świadczenie wychowawcze 800+. Matka małoletniego pracuje na (...)M. K. w T. i uzyskuje dochód w kwocie 5600 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania A. R., złożone na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2024 roku, k. 1203-1203v, 00:27:30-01:19:12.

J. R. (2) zarabia 12.500 zł miesięcznie. Mieszka razem z partnerką i jej córką. Na koszty utrzymania pozwanego, poza alimentami, składają się następujące wydatki miesięczne:

- 1100 zł – wydatki na żywność,
- 150 zł – zakup lekarstw,
- 200 zł – zakup odzieży, bielizny,
- 100 zł – środki higieny osobistej i kosmetyki,
- ok. 1500 zł – czynsz najmu mieszkania,
- 1475 zł – rata pożyczki gotówkowej,
- 104 zł – ubezpieczenie na życie,
- 600 zł – koszty utrzymania i naprawy pojazdu,
- 200 zł – telefon, w tym abonament telefoniczny dla syna,

- 130 zł – internet i telewizja.

J. R. (2) ponosi także koszty związane z realizacją kontaktów z małoletnim – tj. dojazdy. Ponadto kiedy J. R. (1) przebywa u niego ponosi wszelkie koszty z tym związane, tj. zakup żywienia, odzieży, zabawek, koszt wakacji.

Łącznie koszty utrzymania pozwanego, bez uwzględnienia wydatków związanych z małoletnim, wynoszą 5559 zł. Uwzględniając kwoty wskazywane przez J. R. (2), związane z realizacją kontaktów z synem (bez alimentów), jest to kwota ok. 7000 zł. Do dyspozycji pozwanego pozostaje zatem miesięcznie kwota ok. 5.500 zł. J. R. (2) mieszka razem z partnerką i jej nastoletnią córką. Ojciec dziecka partnerki alimentuje je w kwocie 500 zł miesięcznie.

J. R. (2) ma oszczędności w kwocie 30.000 zł. Posiada samochód marki P., rok produkcji 2019 r.

Dowód: okoliczności bezsporne; nadto zeznania J. R. (2) złożone na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2024 roku, k. 1204-1204v, 01:19:12-01:55:17.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, przy czym w ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniego J. R. (1) wynikają przede wszystkim z zasad doświadczenia życiowego, a dopiero w drugim rzędzie należy ustalać je na podstawie przedłożonych faktur. Będzie o tym mowa w dalszej części uzasadnienia. Sąd ustalił stan faktyczny również na podstawie opinii z (...) Zespołu (...) p. (...) (...) znajdującej się w aktach sprawy (...) oraz wniosku strony pozwanej o wykonanie kontaktów z synem (akta sprawy I. N. (...)). Sąd podzielił wnioski przedstawione w opinii (...).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka S. R., albowiem były one spójne, konsekwentne i obiektywne. Sąd ustalił stan faktyczny również na podstawie zeznań A. R. i J. R. (2), w zakresie istotnym dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, które uznał za wiarygodne w całości. Zeznania te były spójne, konsekwentne, logiczne.

Przechodząc do rozważań prawnych wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. stanowi z kolei, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W doktrynie wskazuje się, że przez zmianę stosunków rozumie się istotne zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne rozstrzygnięcie Sadu (zob. komentarz do art. 138 k.r.o., red. K. Pietrzykowski, wyd. 8, rok 2023, LEGALIS). Ponadto zgodnie ze stanowiskiem zawartym w piśmiennictwie, Sąd dokonując zmiany dotychczasowego orzeczenia lub umowy, powinien wskazać, jakie okoliczności uległy zmianie. Wyrok zapadły w trybie art. 138 k.r.o. nie może być oderwany od poprzedniego tytułu prawnego (zob. Domińczyk, w: K. Piasecki, Komentarz KRO, 2011, art. 138, Nt 12).

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że alimenty na rzecz małoletniego powoda zostały ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 października 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) na kwotę 2000 zł miesięcznie. W toku tego procesu strony prezentowały rozbieżne stanowiska co do wysokości żądanych alimentów – strona powodowa uznawała, że kwota ta jedynie częściowo zaspakaja potrzeby małoletniego, zaś pozwany twierdził, że powinno jeszcze zostawać. W momencie orzekania o obowiązku alimentacyjnym J. R. (1) miał 6 lat. Aktualnie ma 11 lat. W tym miejscu należy dodać, że możliwości zarobkowe pozwanego nie zmieniły się zasadniczo od momentu poprzedniego orzekania o alimentach – nadal pracuje w charakterze kierownika projektów. Poprzednio, w 2019 roku, zarabiał kwotę 9000 zł, a aktualnie jest to kwota 12.500 zł. W ocenie Sądu doszło do wzrostu potrzeb małoletniego, z uwagi na jego dojrzewanie oraz wzrost cen i usług.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że koszt utrzymania małoletniego J. R. (1) wynosi ok. 6000 zł miesięcznie. Czyniąc te ustalenia Sąd przyznał walor wiarygodności twierdzeniom matki powoda. Na wskazaną kwotę składają się następujące wydatki: 948 zł – czynsz mieszkaniowy i opłaty; żywność – ok. 1700 zł; środki czystości i higieniczne – 552 zł; odzież – ok. 500 zł; wydatki szkolne – ok. 120 zł, wizyty lekarskie i koszty leków – ok. 600 zł; rozrywka – ok. 800 zł; wizyty u psychologa – 600 zł; koszty niezrealizowanych potrzeb, w tym zakup sprzętu narciarskiego, roweru, rolek, remont pokoju z meblami – 200 zł.

Przy ustalaniu kosztów utrzymania małoletniego Sąd kierował się zasadą równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Wskazać w tym miejscu należy, że strona pozwana kwestionowała m.in. wydatki związane z wyżywieniem J. R. (1). Podkreślić jednak należy, że choć kwota 1700 zł na żywność w stosunku miesięcznym może wydawać się spora, to w konkretnych realiach może być bez problemu wydatkowana. Z doświadczenia życiowego wynika, że posiłki można spożywać albo w domu, przygotowując je samemu, z produktów w różnych cenach, albo w restauracji czy w barze, a częstotliwość tych form może być różna. Innymi słowy – trudno jest ustalić górną granicę, po przekroczeniu której wszyscy jednoznacznie stwierdzą, że takiej kwoty przeznaczyć na jedzenie nie można. Matka powoda wskazywała, że stara się kupować produkty dobrej jakości, a podana kwota stanowi poczynione przez nią wyliczenia na podstawie przedłożonych paragonów i faktur. Z pewnością jest natomiast tak, że w niektórych miesiącach kwota ta może być niższa, np. 1300 zł, a w kolejnych przekraczać 2000 zł. W toku procesu, przy uwzględnieniu możliwości majątkowych pozwanego, Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować, że kwota 1700 zł może być wydatkowa na wyżywienie małoletniego. Podobne rozważania należy przeprowadzić odnośnie do zakupu ubrań, zabawek, gadżetów i podobnych akcesoriów, jak sprzęt narciarski, rower, monitor, meble do pokoju. W ocenie Sądu nie ma możliwości limitowania górnej granicy pieniędzy, które można przeznaczyć na zaspokojenie tych potrzeb. Chłopięce spodnie można kupić zarówno za 30 zł, jak i za 300 zł, jeden model nart kosztuje 500 zł, a inny 2000 zł. To, jakie rzeczy będą w posiadaniu małoletniego syna pozwanego zależy od tego, jaka jest stopa życiowa jego rodziców.

Zasadą jest, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami, bez znaczenia, czy żyją z nimi razem czy osobno. Rodzice winni zapewnić dziecku takie warunki materialne, w jakich sami żyją. W niniejszej sprawie pozwany zarabia 12.500 zł miesięcznie. J. R. (1) jest jego jedynym dzieckiem. Bez nieuwzględnienia wysokości alimentów, ale po odliczeniu wszystkich ponoszonych przez J. R. (2) kosztów, miesięcznie pozostaje mu do dyspozycji kwota 5.500 zł. Strona pozwana posiada także oszczędności w kwocie 30.000 zł oraz samochód osobowy z 2019 roku. J. R. (2) zamieszkuje razem z partnerką i jej nastoletnią córką. W ocenie Sądu, ewentualne koszty utrzymania córki partnerki pozwanego, o ile czuje się on do tego zobowiązany, powinny być pokrywane dopiero po zaspokojeniu wszystkich uzasadnionych potrzeb własnego syna. Innymi słowy, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę okoliczności niniejszej sprawy, podwyższenie alimentów o kwotę 600 zł po upływie 4 i pół roku od ostatniego orzeczenia o tym obowiązku, jawi się jako zasadne. Niewątpliwie zmieniły się potrzeby małoletniego – uczęszcza na zajęcia z języka angielskiego, chciałby regularnie jeździć na nartach, posiadać nową konsolę do gier, chodzić do kina, do restauracji, jeździć na wakacje. Niewątpliwie wzrósł także koszt jego wyżywienia – dziecko sześciolatnie je mniej niż jedenastolatek. Ma także inne zainteresowania, hobby. Ponadto na gruncie niniejszej sprawy nie ma podstaw, aby uznać, że matka małoletniego, która sprawuje bieżącą opiekę nad dzieckiem, ma obowiązek poszukiwania najtańszej żywności, środków czystości, środków higienicznych, skoro stać ją i ojca dziecka na wydatkowanie wysokiej kwoty na utrzymanie małoletniego. Zdaniem Sądu strona pozwana powinna dzielić się ze swoim jedynym dzieckiem dochodami w takim zakresie, aby małoletni miał zaspokojone wszystkie potrzeby, w tym ponadstandardowe, zgodne z jego zainteresowaniami. Niewątpliwie wpłynie to pozytywnie na jego rozwój. Dodać także trzeba, co w ocenie Sądu jest szczególnie istotne, że na rozprawie rozwodowej A. R. i J. R. (2) w dniu 1 października 2019 roku, pozwany zobowiązał się do pokrywania dodatkowych kosztów związanych z utrzymaniem małoletniego, tj. na przykład remontu pokoju, zakupu mebli, roweru, nart. Z postępowania dowodowego przeprowadzonego w niniejszej sprawie wynika jednak, że pozwany odmawia partycypacji w tych kosztach uznając, że powinny być one pokryte z alimentów w dotychczasowej kwocie. Sąd nie podziela stanowiska pozwanego i uznaje, że wobec zarówno zwiększenia potrzeb małoletniego, jak i ogólnego wzrostu cen, przy uwzględnieniu stosunkowo wysokich zarobków pozwanego i niewielkich wydatków, podwyższenie alimentów o kwotę 600 zł miesięcznie jest zasadne.

Podsumowując Sąd doszedł do przekonania, że przyjmując koszt ok. 6000 zł na utrzymanie małoletniego powoda oraz uwzględniając fakt otrzymywania przez matkę świadczenia wychowawczego 800+, które z założenia powinno być przeznaczane na potrzeby dziecka, do pełnej kwoty brakuje 5200 zł. Sąd uwzględnił postawę matki powoda, która aktualnie uniemożliwia ojcu kontakt z dzieckiem i przyjął, że strony powinny ponosić koszty utrzymania wspólnego dziecka po połowie, tj. w kwocie 2600 zł.

Wobec powyższego w punkcie pierwszym wyroku Sąd podwyższył alimenty od pozwanego J. R. (2) na rzecz małoletniego J. R. (1) z kwoty po 2000 zł miesięcznie, ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Toruniu z dnia 4 października 2019 roku w sprawie (...), do kwoty po 2600 zł miesięcznie, płatne do rąk matki małoletniego powoda, tj. A. R., poczynając od dnia 26 maja 2023 roku, do dnia 10. każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat.

W punkcie drugim wyroku Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie uznając, że dalsza kwota tytułem alimentów nie znajduje uzasadnienia w realiach niniejszej sprawy. W ocenie Sądu strony powinny dzielić się kosztami utrzymania dziecka po połowie.

W punkcie trzecim wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 98 § 1, 1¹ i § 2 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c. Na koszty strony powodowej składała się kwota 3600 zł (§ 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku). Z kolei na koszty strony pozwanej składały się należności: 120 zł (§ 4 ust. 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku) oraz 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa. Strona powodowa wygrała proces w 60%, zaś pozwany w 40%. Łącznie koszty procesu wyniosły 3737 zł. Strona powodowa powinna ponieść koszty procesu w kwocie 1494,80 zł, zaś pozwany – 2.242,20 zł. Powód poniósł koszty w wysokości 3600 zł, zatem w punkcie trzecim wyroku Sąd zasądził od pozwanego na rzecz małoletniego powoda kwotę 2105,20 zł wraz z odsetkami w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W punkcie czwartym wyroku Sąd nie obciążył stron kosztami sądowymi i obciążył nimi Skarb Państwa.

W punkcie piątym wyroku Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności wyrokowi w punkcie pierwszym na mocy art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.

Sędzia

Barbara Trokowska-Stempnik